

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 942/2014
29.10.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Ж., због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Д.П., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу 7К бр.583/11 од 26.03.2013. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 бр.165/14 од 09.04.2014. године, у седници већа одржаној дана 29. октобра 2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Ж. – адвоката Д.П., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу 7К бр.583/11 од 26.03.2013. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 бр.165/14 од 09.04.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу 7К бр.583/11 од 26.03.2013. године, окривљени Д.Ж. оглашен је кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 2. у вези става 1. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од 6 месеци.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да на име паушала плати суду износ од 3.000,00 динара, те да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 14.050,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 бр.165/14 од 09.04.2014. године, одбијена је као неоснована жалба окривљеног Д.Ж., а пресуда Основног суда у Крушевцу 7К бр.583/11 од 26.03.2013. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Д.Ж. – адвокат Д.П., због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи побијане пресуде, или да

побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа, одржаној у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП, након разматрања списка предмета и захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члан 438. став 1. тач. 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1, члан 439. тачка 1. до 3. и члан 441. ст. 3. и 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, истиче повреду из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, при чему само формално означава ову повреду због које је подношење захтева дозвољено, али не конкретизује у чему се ова повреда састоји, док суштински, у образложењу захтева, указује на погрешну оцену доказа и полемише са чињеничним утврђењима у правноснажној одлуци, истичући да је из налаза и мишљења судског вештака медицинске струке утврђено да оштећена Зорка Живадиновић није задобила лаку телесну повреду у виду нагњечења десне јагодичне кости, а што не представља разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљенима и њиховим браниоцима.

Надаље, захтевом за заштиту законитости, правноснажна пресуда побија се због повреде одредаба члана 444. ЗКП, указивањем да бранилац окривљеног није добио препис жалбе јавног тужиоца, те због повреде одредаба члана 457. ЗКП и одредаба члана 455. став 2. ЗКП, из којих разлога у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, није дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима и њиховим браниоцима.

Како, дакле, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), али суштински указује на недозвољене разлоге за подношење захтева и разлоге који нису таксативно набројани одредбом

члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

За председника већа-судија
Веско Крстајић, с.р.